

[Fr. Dalgaard.]

være Pressen forbudt — hvad det er ifølge Bestemmelsen i dette Lovforslag — ganske nøgternt, i en ledende Artikel f. Eks., medens Domsforhandlingen staar paa, at henlede Læsernes Opmærksomhed paa, at de og de Problemer nu er til Afgørelse ved Retten. Det er det, jeg har sat Fingeren paa, fordi Udtrykket „drøfte“ er saa vidt-gaaende.

Den højtærede Justitsminister har her fulgt Retsplejeudvalget, og det var Retsplejeudvalget, jeg skød paa. Det er saa naturligt, at Fagjurister siger: Alt det med Offentlighed bryder vi os ikke meget om, for det kommer jo alligevel ikke helt korrekt frem, det kommer ikke med alt sammen. Vi ved jo, at Jurister er meget omhyggelige i Retning af, at alt skal med, saa det er, som sagt, forstaaeligt ud fra Retsplejeudvalgets Standpunkt. Det er om disse Jurister, jeg har sagt, at de er gaaet for vidt.

Lad mig minde om en Sag, der er blevet meget omtalt i Jylland. Det drejer sig om Offentlighed ved et Retsmøde i Hjørring. Jeg nævner denne Sag for at vise, hvordan Fagjurister ser paa Tingene. Sagen angaar meget kendte Mænd i Hjørring, og der var ikke Tvivl om, at Pressen skulde have Adgang. Nu har man den Skik der som mange andre Steder i Provinsen, at man meddeler Pressen, naar der er Sager for. Dette var et offentligt Møde, og Pressen skulde have Adgang, men man lavede alle mulige Krumspring, for at Pressen ikke skulde faa at vide, hvad der skulde foregaa i dette Retsmøde; man skjulte Myndighedernes Tøj, for at Pressen ikke skulde vide, der var Retsmøde.

Det er derfor, jeg siger, at der hos Fagjurister er en Tendens til at begrænse Offentligheden — det ser vi Gang paa Gang —, og jeg er bange for Formuleringen af § 29, fordi jeg tror, at Udviklingen vil gaa i den Retning, jeg her har antydnet. Jeg er glad for, at den højtærede Justitsminister i Udvalget vil være med til at se paa disse Ting, baade paa § 29 og — haaber jeg — ogsaa paa § 1017.

Man har været inde paa Spørgsmaalet om de 8 Nævninger, men det, jeg pegede paa, var de 7 Nævninger i specielle Sager, som omtales i Straffelovens §§ 16 og 17. Jeg har intet Ønske om, at vi skal væk fra det Princip, at der skal mindst 8 Nævninger til at afsige Kendelsen: Skyldig.

Elgaard: Det ærede Medlem Hr. Pürschel havde bidt Mærke i, at jeg hele Tiden

sagde: „Venstre mener“; og spurgte, om det var Venstres Ordfører i Folketinget eller Venstres Ordfører i Landstinget, der repræsenterede Venstres Mening om offentlig Votering i Højesteret — noget, som ogsaa den højtærede Justitsminister hæftede sig ved. Jeg vil sige til det ærede Medlem Hr. Pürschel, at naar jeg i min Tale brugte Vendingen: „Venstre mener“, skyldes det bl. a. min medfødte Beskedenhed. Det er første Gang, jeg er Ordfører i noget saa vanskeligt som juridisk Lovgivning; og det kunde derfor ikke falde mig ind at staa op og sige om dette eller hint juridiske Spørgsmaal: *Jeg mener.*

Hvad angaar det, hvem der repræsenterer Venstres Standpunkt i Spørgsmaalet offentlig Votering i Højesteret, vil jeg sige baade til den højtærede Justitsminister og til det ærede Medlem Hr. Pürschel, at det, jeg her har sagt, repræsenterer Partiet Venstres Standpunkt. Den højtærede Justitsminister sagde beklagende om Rytters Stilling, at nu falder Partiet nok fra. Hvad er det, vi falder fra? (*Justitsministeren* [Steinke]: Det er offentlig Votering). Der er ikke noget at falde fra, for vi er aldrig faldet til. Men for øvrigt er det vel ikke noget saa opsigtsvækkende, at et Medlem inden for et eller andet Parti, ogsaa naar det drejer sig om saadanne Spørgsmaal, har en fra Partiets Flertal afvigende Mening. Det hænder ogsaa andre Steder.

Den Begrænsning af Offentligheden, som den højtærede Justitsminister ønskede, bl. a. under Henviisning til de Eksempler, han nævnte, er jeg — nu tillader jeg mig for en Gangs Skyld at sige jeg — enig i. Jeg hørte med Opmærksomhed paa disse Eksempler og vil gerne sige, at Eksemplet med „Tika'len“ ligner forbløffende et Tilfælde, jeg har læst om i en Artikel, som Franz v. Jessen har skrevet i „Dagens Nyheder“ for en 14 Dags Tid siden. Det gør jo ikke Eksemplet ringere, at der muligvis er flere af dem; det er Udtryk for det, Justitsministeren sagde, at der er mange af den Slags Forbrydelser.

Jeg vil endelig gerne sige, at den Forhandlingsvillighed, som baade er kommet til Orde fra den højtærede Justitsminister og fra Ordførerne for de andre Partier, er der ogsaa givet Tilsagn om fra Venstres Side. Jeg har blot fundet Anledning til paa de Omraader, hvor Venstre har en fra Lovforslaget afvigende Mening, at gøre opmærksom paa dette.

Pürschel: Til det ærede Medlem Hr. Elgaard vil jeg gerne sige, at dette med den